

Heb je een dwarslaesie door duiken in ondiep water?

Dan heeft Meindert een vraag voor je

Duiken in ondiep water is gevaarlijk en helaas zijn er af en toe mensen die op deze manier een dwarslaesie oplopen. Als de eigenaar of beheerder van het water onvoldoende maatregelen heeft genomen om het gevaar weg te nemen, kan dat aansprakelijkheid opleveren. Vaak ontstaat dan juridische discussie over het schadevergoedingspercentage. Dit gebeurde ook bij Meindert Schulting. Die discussie is nu afgerond en Meindert wil graag doen wat hij kan om duikongelukken te voorkomen.

25 juli 2019. In Nederland werd voor het eerst een temperatuur van 40 graden gemeten en de twintigjarige Meindert Schulting voer met een paar vrienden met een motorbootje over het zwemwater Dorregeest in Uitgeest. Ze legden het bootje aan een boom vast op zo'n 100 meter van het zwemstrandje af. De

Duiken: leer kinderen het gevaar

Het beste middel om duikongelukken te voorkomen is bewustzijn. Als mensen zich realiseren hoe gevaarlijk duiken kan zijn, wordt de kans op ongelukken veel kleiner. Daarom is het belangrijk dat kinderen zodra ze leren zwemmen ook leren over de gevaren van duiken. Ze moeten weten: ook als het water diep genoeg is, kan er iets op de bodem liggen waar je met je hoofd op terecht kunt komen. De boodschap is: duik alleen als je zeker weet dat het veilig is.

vrienden stapten het grasveld op om daar te barbecueën. Nat van het zweet en zwart van de kolen van het aansteken van de barbecue, nam Meindert een duik in het water - en brak zijn nek. Hij raakte verlamd vanaf zijn schouders. Sinds die dag voelt Meindert zich gevangen. Hij zegt: 'Zelfs als je iemand twee dagen vastknoopt in een rolstoel, heeft diegene geen idee wat dit is om door te maken.'

Aansprakelijk

Op de zwemlocatie waren waarschuwingsborden geplaatst voor bezoekers die vanaf land kwamen. Maar voor bezoekers die vanaf de waterzijde aanlegden, waren er geen borden. Meindert kwam vaak aan de overkant van de plas, waar het water diep genoeg was om in te duiken. Aan de kant van de plas waar hij op 25 juli kwam, was een zwemgebied afgezet met gele boeien. Daar buiten lagen bootjes voor anker,

wat de suggestie wekte van dieper water. Daar dook Meindert. De omstandigheden bij elkaar maken dat het recreatieschap, beheerder van de plas, erkende onvoldoende te hebben gewaarschuwd voor duikgevaar. De verzekeraar van het recreatieschap erkende de aansprakelijkheid, maar gaf aan dat er 50% korting toegepast zou worden vanwege het 'eigen-schuld-deel' van Meindert. Hij had niet zomaar in onbekend water mogen duiken en zou daarom 50% van zijn schade vergoed krijgen. In de onderhandelingen verhoogde de verzekeraar het vergoedingspercentage naar 70. In de gerechtelijke procedure die Meindert daarna startte, bijgestaan door mr. Lidewij Calis van Berntsen Mulder Advocaten, wilde de verzekeraar uiteindelijk toch 80% vergoeden, maar dat zou dan coulance zijn, een gebaar van goede wil. Daar paste Meindert voor omdat hij het belangrijk vond dat de consequenties van de aansprakelijkheid erkend zouden worden. De rechter moest dus een oordeel vellen en oordeelde dat de verzekeraar 80% van de schade moest vergoeden.

Nare juridische discussie

Een rechter kijkt in dit soort gevallen naar het gedrag van partijen om tot een schadevergoedingspercentage te komen. Ook de rechter ging daarbij uit van 50% 'schuld' van het recreatieschap en 50% 'eigen schuld' van Meindert. De rechter kan zo'n percentage vervolgens corrigeren wegens bijzon-

dere omstandigheden. Dat heet de 'billijkheidscorrectie'. In het geval van Meindert gebeurde dat ook. Daarbij speelden onder meer de ernst van het letsel en de jonge leeftijd van Meindert een rol, net als het feit dat er verzekeringsdekking was. De berekening ziet er dan juridisch als volgt uit:

— — — — —
aansprakelijkheid - eigen-schuld-deel
+ billijkheidscorrectie
= schadevergoedingsplicht

100% - 50% + 30% = 80%

— — — — —
De percentages wekken de indruk van een gedegen berekening, terwijl het in feite meer een gevoelsmatige verdeling is. Het is eigenlijk een nare juridische discussie, waarbij de uitkomst vaak alle partijen met een rotgevoel achterlaat.

Niet aansprakelijk

In een recente uitspraak in een andere zaak kwam de rechtbank in Amsterdam aan een oordeel over het eigen-schuld-deel en de billijkheidscorrectie niet eens toe. De rechtbank wees de aansprakelijkheid af. De gemeente was volgens de rechtbank niet aansprakelijk voor het letsel van een triatlon-zwemmer die vanaf een kade in de IJhaven het water in dook en daarbij een dwarslaesie opliep. In heel Amsterdam geldt een verbod voor zwemmen in open water, met uitzondering van zes officiële zwemlocaties. Ondanks dat zwemverbod gingen bij warm weer veel mensen in het IJ zwemmen. De gemeente was daarvan op de hoogte. Voorafgaand aan dit ongeval waren er geen andere ongevallen en de gemeente verdedigde zich met het argument dat niet overal in Amsterdam zwem-verbodsborden geplaatst kunnen worden. Handhaving was ook nauwelijks mogelijk, stelde de gemeente. De rechtbank oordeelde dat de gemeente niet aansprakelijk was omdat zij vanwege de situatie ter plaatse niet verplicht was om veiligheidsmaatregelen te treffen.

Ongevallen voorkomen

Meindert legt zich neer bij de uitspraak dat 80% van zijn schade wordt vergoed. Hij beseft dat dat voor veel anderen die op deze manier een dwarslaesie oplopen niet het geval is en hij is dank-

baar voor alle ondersteuning die hij financieel en praktisch krijgt. Wel heeft Meindert een wens: hij wil doen wat hij kan om meer ongevallen te voorkomen. In Uitgeest zijn sinds 25 juli 2019, de dag van zijn ongeluk, nog twee anderen ernstig gewond geraakt bij duiken in ondiep water; één van hen is inmiddels overleden. Zelf let hij tegenwoordig extra op de waarschuwingsborden bij recreatiegebieden en hij ziet dat ze regelmatig onduidelijk of onleesbaar zijn door graffiti. En hoeveel aandacht is er bij de gebiedsontwikkeling voor visuele waarschuwingsignalen, zoals een aflopend strand in plaats van een kade? We willen nu het volgende doen: we

gaan een foto maken van Meindert, samen met lotgenoten die gewond zijn geraakt door duiken in ondiep water. De foto wordt genomen op een buitenlocatie bij zwemwater. Met deze foto gaan we aandacht vragen voor veiligheid via sociale media en via instanties zoals Rijkswaterstaat, recreatieschappen en gemeenten. We proberen het bewustzijn te vergroten en zullen instanties ook verzoeken om op hun websites en in lopende campagnes te waarschuwen voor het gevaar van duiken in onbekend buitenwater. 'Al kan ik op deze manier maar één dwarslaesie voorkomen, dan is het al de moeite waard,' zegt Meindert.

Help mee met deze belangrijke foto

Ben je iemand of ken je iemand die gewond is geraakt door duiken in ondiep water? Had dat misschien voorkomen kunnen worden als er goede maatregelen waren genomen? Ga ook op de foto om aandacht te vragen voor dit gevaar! Aanmelden kan via magazine@dwarslaesie.nl.

Familie van Meindert Schulting zwom mee met de Rapenburg Race: zie het artikel op pagina 29.